

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

553 – Αρχίζει στην Κωνσταντινούπολη η Ε΄ Αγία Οικουμενική Σύνοδος.

1494 – Ο Χριστόφορος Κολόμβος αποβιβάζεται στην Τζαμάικα και τη διεκδικεί για την Ισπανία.

1821 – Ο αυτοκράτορας Ναπολέον Α΄ πεθαίνει εξόριστος στη νήσο της Αγίας Ελένης στον νότιο Ατλαντικό Ωκεανό.

1821 – Ο πλοίαρχος Ευάγγελος Ματζαράκης σπκώνει το λάβαρο της επανάστασης στη Σατορνίη.

1835 – Ανοίγει μεταξύ Βρυξελλών και Μέχελεν ο πρώτος σιδηρόδρομος στην ηπειρωτική Ευρώπη.

1945 – Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: Η Πράγα επαναστατεί κατά των ναζι. Την ίδια ημέρα απελευθερώνεται το στρατόπεδο συγκέντρωσης Μαουτχάουζεν.

1949 – Ιδρύεται το Συμβούλιο της Ευρώπης.

1961 – Πρόγραμμα Μέρκιουρι: ο Άλαν Σέπארντ γίνεται ο πρώτος Αμερικανός που ταξιδεύει στο διάστημα, σε μία υποτροχιακή πτήση.

1980 – Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής εκλέγεται πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας για πρώτη φορά.

2001 – Ο Πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄ επισκέπτεται την Ελλάδα. Είναι η πρώτη επίσκεψη πάπα της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας μετά το σχίσμα του 1054.

2002 – Ο Παναθηναϊκός αναδεικνύεται πρωταθλητής Ευρώπης στο μπάσκετ για τρίτη φορά στην ιστορία του. Στον τελικό του φάιναλ-φορ που έγινε στην Μπολόνια της Ιταλίας επικράτησε της Κίντερ Μπολόνια με 89-83.

2005 – Στις εθνικές εκλογές του Ηνωμένου Βασιλείου, ο Τόνι Μπλερ εκλέγεται για τρίτη συνεχόμενη φορά πρωθυπουργός.

2010 – Μεγάλη απεργία στην Ελλάδα κατά της υπογραφής μνημονίου με το ΔΝΤ και την ΕΕ για την αποτροπή της χρεοκοπίας. Πραγματοποιούνται διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Στην τράπεζα Margif πραγματοποιείται εμπρηστική επίθεση κατά την οποία τρεις εργαζόμενοι χάνουν τη ζωή τους.

Γεννήσεις

1818 – Καρλ Μαρξ, Γερμανός φιλόσοφος

1889 – Βασίλης Ρώτας, Έλληνας συγγραφέας

1919 – Γεώργιος Παπαδόπουλος, Έλληνας δικτάτορας

1922 – Νταν Γεωργιάδης, Έλληνας προπονητής ποδοσφαίρου

1935 – Κοραλία Ανδρειάδη, Ελληνίδα ποιήτρια

1965 – Αλέξανδρος Ρήγας, Έλληνας ηθοποιός και σκηνοθέτης

Θάνατοι

1426 – Άγιος Εφραίμ της Νέας Μάκρης

1821 – Ναπολέον Α΄, Γάλλος στρατιωτικός και πολιτικός ηγέτης

1930 – Γεώργιος Μ. Αβέρωφ, Έλληνας πολιτικός

1948 – Αλέξανδρος Γκιάλας, Έλληνας ποιητής

1965 – Νίκος Γούναρης, Έλληνας τραγουδιστής

1977 – Λούντβιγκ Έρχαρντ, Γερμανός πολιτικός

1981 – Μπόμπι Σαντς, Ιρλανδός αγωνιστής

1984 – Φωκίων Βουνάτσος, Έλληνας πολιτικός

1993 – Ηλίας Κατριβάνος, Έλληνας πολιτικός

1993 – Παναγής Παπαληγούρας, Έλληνας πολιτικός

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Ο νόμος της ζούγκλας στις σχέσεις των κρατών. Η περίπτωση της Ουκρανίας

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Πόλεις που ιδρύθηκαν από την αρχαιότητα από Έλληνες ήταν :
η Χερσόνα, το Παντικάπαιο, η Θεοδοσία, το Κιμερικόν ή το Νυμφαίο. Αποτέλεσαν γέφυρες μεταλαμπάδευσης του ελληνικού πολιτισμού στις φυλές του Βορρά όπως ήταν οι Σκύθες.

Το Ουκρανικό ζήτημα με την επικράτηση του κομμουνισμού στη Ρωσία το 1917, εισήλθε σε μια νέα φάση. Αν κρίνουμε από την λενινιστική εθνική πολιτική της δεκαετίας του 1920, υφίστατο όντως, κάποιος συγκροτημένος σχεδιασμός αυτονομίας των εθνοτήτων εντός ενός συγκεκριμένου πλαισίου. Όμως αυτός ο σχεδιασμός ανατράπηκε από τη σταλινική πολιτική της δεκαετίας του 1930. Θα περιοριστούμε εδώ σε ορισμένες πληροφορίες για ότι αφορά τους Έλληνες που κατοικούσαν στα νότια εδάφη της Ρωσίας και της Ουκρανίας. Έλληνες υπήρχαν στην Κριμαία από τα αρχαία χρόνια (7ος αιώνας π.χ.), δηλαδή στα χρόνια της δεύτερης μεγάλης μετανάστευσης των ελληνικών φύλων (αποικισμός) σε όλη τη Μεσόγειο και τη Μαύρη Θάλασσα. Στα Βυζαντινά χρόνια είχε δημιουργηθεί στην Κριμαία το Πριγκιπάτο των Θεοδώρων (Θοδόρο-Μανγκούπ) το οποίο καταλήφθηκε από τους Τούρκους μόλις το 1475. Ο πληθυσμός του πριγκιπάτου ήταν ποικίλης εθνοτικής προέλευσης, αλλά εξελληνισμένος μέσω της βυζαντινής ορθοδοξίας. Οι χριστιανοί κάτοικοι της Κριμαίας, διακρίνονταν σε δύο ομάδες: τους ελληνόφωνους «Ρουμαίους» και τους ταταρόφωνους «Ουρούμ». Ως σύνολο ωστόσο, προσφωνούνταν από τους υπόλοιπους ως Έλληνες. Πόλεις που ιδρύθηκαν από την αρχαιότητα από Έλληνες ήταν : η Χερσόνα, το Παντικάπαιο, η Θεοδοσία, το Κιμερικόν ή το Νυμφαίο. Αποτέλεσαν γέφυρες μεταλαμπάδευσης του ελληνικού πολιτισμού στις φυλές του Βορρά όπως ήταν οι Σκύθες. Υπήρξαν, ταυτόχρονα και ευημερούντες σταθμοί εμπορίου, κυρίως του σίτου, με τον ελληνικό χώρο. Στα χρόνια της μεγάλης Αικατερίνης, επειδή οι Τούρκοι απειλούσαν τη Ρωσία με πιθανές διώξεις και σφαγές των χριστιανών της Κριμαίας, η μετοικεσία ήταν αναπόφευκτη, και έγινε, αφού οι ρωσικές αρχές υποσχέθηκαν ότι θα έδιναν έφορες εκτάσεις βορείως της Αζοφικής και δημιουργία νέων πόλεων. Σύμφωνα με τα στοιχεία, μετοίκισαν συνολικά 31.385 χριστιανοί, εκ των οποίων 18.391 Έλληνες, 12.614 Αρμένιοι, 219 Γεωργιανοί και 161 Βλάχοι (Ρουμάνοι). Στα εδάφη της Αζοφικής οι Έλληνες δημιούργησαν 20 χωριά (ταταρόφωνα και ελληνόφωνα). Η Μαριούπολη κτίστηκε το 1778 και κατοικήθηκε αρχικά μόνο από Έλληνες της Κριμαίας. Το Νικολάγιεφ το

1788, το Λουγκάνσκ το 1795, η Ζαπορόζια το 1770, Η Σεβαστούπολη στην Κριμαία το 1784, ένα χρόνο μετά την εκδίωξη των Τούρκων. Το Ντονιέσκ θεμελιώθηκε το 1869 παράλληλα με την ανάπτυξη στην περιοχή του Ντονμπάς, μιας ισχυρής βιομηχανίας και εκμετάλλευσης των ανθρακωρυχείων. Η Οδησσός αναδείχθηκε στη μεγάλη πύλη, που συνέδεε τις ακανείς εκτάσεις της αυτοκρατορίας με τις «θερμές Θάλασσες» της Μεσογείου. Στην πόλη αυτή οι Έλληνες έμποροι, διέθεταν μαζί με τους Εβραίους, το σημαντικότερο μερίδιο του εξωτερικού εμπορίου. Σύμφωνα με στατιστικές μετρήσεις της εποχής, η πλειοψηφία των υπό ρωσική σημαία πλοίων που εκτελούσαν το εμπόριο από τα λιμάνια της Νότιας Ρωσίας ήταν ελληνικά με πλειοψηφία ελληνικά πληρώματα από το Αρχιπέλαγος και τα Ιόνια. Όταν η Κριμαία ανακαταλήφθηκε από τους Ρώσους, το 1783, μετονομάστηκε σε Ταυρίδα και ο πρώτος τοποτηρητής ήταν ο ελληνικής καταγωγής Κωνσταντίνος, όπως έχουμε πει σε προηγούμενο άρθρο.

Μετά από αυτές τις σύντομες πληροφορίες, για τους Έλληνες της περιοχής, θα κάνουμε τώρα ένα χρονικό άλμα, για να φτάσουμε στον μεσοπόλεμο του 20ου αιώνα, υπό κομμουνιστικό καθεστώς. Σύμφωνα με την απογραφή του 1923 στο Ντονιέσκ οι Έλληνες ήταν 86.615. Κατανέμονταν σε 123 πληθυσμιακά κέντρα, μεταξύ των οποίων εβδομήντα χωριά. Στην πόλη της Μαριούπολης οι Έλληνες ανέρχονταν στους 3.365. Σύμφωνα με την απογραφή του 1926 στο σύνολο του ελληνικού πληθυσμού στις Σοβιετικές Σοσιαλιστικές Δημοκρατίες της Ουκρανίας το 89,7 % ήταν αγρότες. Ο κόσμος αυτός δεν συμμετείχε ενεργά στις διαδικασίες στα νέα όργανα συλλογικών αποφάσεων που είχαν δημιουργηθεί, καθώς εξακολουθούσαν να αποφασίζουν με τις παραδοσιακές μορφές που είχαν συνθίσει από το παρελθόν, πάντοτε καχύποπτοι, και όχι άδικα, απέναντι στην κρατική εξουσία, όποιο όνομα κι' αν είχε αυτή. Μετά το 1929, η πολιτική της βίαιης κολεκτιβοποίησης θα σαρώσει τα όποια αρχικά επιτεύγματα και θα οδηγήσει τους αγρότες σε συνθήκες εργασίας στρατοπέδου.

Την άλλη Παρασκευή ο Λιμός στην Ουκρανία των ετών 1932-1933 ο οποίος άφησε τραγικές μνήμες στο ουκρανικό συλλογικό φαντασιακό.